

מעין המלכות

מאת: האדמו"ר מרחלין
כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

מחולק חינם

בהוצאת אוריאל יעוץ ופתרונות בע"מ
רחוב יפה רום 40, גילה, ירושלים ת"ו
ת.ד. 11688, טל': 02-6520002

www.rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לאדמו"ר מרחלין
כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

מעיון המלכות

מאת האדמו"ר מרחלין

א. אדם היה חכם! תעריך את מה שיש לך! וגם את מה שאין לך!

ב. אל תטעה בין עיקר לטפל! הרי זאת בעיקר שורש כל בעיה זכור! שאם תחשיב את הטפל כעיקר העיקר יהפוך אותך לטפל!

ג. גרד את כל השכבות מעליך, והתבונן על עצמך כפי שאתה. גם אם תגלה משהו נורא אל תיבהל! החל לנסות להשתנות בהדרגתיות ואז התבונן שוב ושוב אל תיבהל, וכך עשה במשך זמן רציני וממושך לבסוף, אני מבטיחך: כאשר תתבונן תמצא: שהן הטוב והן הרע שבך נובעים ממקור עליון ואתה רק הכלי, רק הרצון שבוחר בין הצד האפל לבין האור. ואז תהיה חופשי לנצח, נשמתך תשחה בכל עומק האוקיאנוס הקיומי, ולבך תמיד יחייד, ותתחבר עם הטוב האלוקי הנצחי ורק נוכחותך תאיר את כל הסביבה, אז תהפוך לצינור שלא מטמא את השפע העובר דרכו, וגם אם מדי פעם טיפת פסולת תסתום את המעברים לא נורא, זהו גורלו של כל צינור, גם הזך והנקי ביותר, כי הרי הוא רק צינור ולא מקור.

ד. אל תסתכל בקנקן ולא במה שיש בו, תסתכל רק על האומן שיצר אותו ולשם מה ייעד אותו.

ה. במקום שקשה לך תתאמץ! כי במקום שקשה לך שם התיקון שלך. תתאמץ - בתנאי שלא תינזק - אם תברח מהתיקון, התיקון ירדוף אחריו, וישיג אותך ודאי כשאינך מצפה לו, לכן ברגע שזיהית קושי - זיהית תיקון! טפל בו מיד לפני שיעלם ויופיע ממקום בלתי צפוי! ובמקום התמודדות עם תיקון, תצטרך להתמודד עם נפילה, והצער הקושי והמאמץ יהיה רב פי אלף מונים! לו קיבלת את האתגר הראשוני של התיקון המקורי ופתרת אותו מלכתחילה!

ו. זכור! ככל שאתה קרב אל האור הנך פחות בחושך, לכן רבה אחריותך!

ז. כמה אלפים ורבבות עולמות צריכים להיברא ולהיחרב, כמה סבל, עליות וירידות, ניסיונות, נפילות וברורים צריכה לעבור נשמה אחת, כדי שתהיה מסוגלת לעבוד את הבורא ית', בלי מתווכים, בלי להשתעבד לסיבות, בלי להמיר את האמונה הטהורה בו, בשמך כלשהו של עבודה זרה!

ח. אדם: עליך לחפש את האמת, ולעלות, ולחפש שוב, ולהתעמק, גם אם תחליף כיוון אינספור פעמים, מובטח לך שהבורא ית', ישמור עליך בכל אשר תלך, ויקרב אותך בסופו של דבר אליו, בתנאי אחד: שתהיה אמיתי, וברגע שגילית שהדרך שהלכת בה איננה נכונה יהיה לך העוז והיושר הפנימי, לעזוב, לעקור את עצמך בכוח ולחפש שוב, כאברהם אבינו.

ט. היזהר מסוחר הנשמות! רובם רמאים, מלאי גאווה, תאוות שלטון ואינטרסים! רובם חפצים לשעבד אותך, ושלעולם לא תוכל חלילה, להתעלות מעבר ל"דרגתם". אלה הם "עבדי" השם יתברך, שמרדו באדונם והמליכו את עצמם ובמקום לגדל את צאנו, אכלו אותו.

י. הצדיק דבוק בבוראו בכל עת! כשהוא ישן, קם, מדבר, לומד, אוכל, עובד, קונה בשוק, נופל, מתגבר, מלמד, לכן בוראו דבוק בו תמיד. לכן פניו מוארים והוא מרחם על כל הבריות ועל כל המעשים.

יא. לאדם יש בחירה בכל: ברצון, בשכל, ברגש, בדיבור, ובמעשה. אל תעשה את עצמך כאילו שאתה אנוס!

י"ב. מי שמנסה להגביל את כוחך, תגביל את השפעתו עליך.

י"ג. הרבה למדו במשך הדורות, את התורה הקדושה, הרבה עבדו את הבורא רק עם היצר הטוב, לכן נפלו ולא קמו, ועשו חצי תיקון. צריך ללמוד את: "תורת היצר הרע", איך הוא עובד, איך הוא מתכנן, ולעבוד את הבורא ית', גם באמצעותו. ואז: גם אם תיפול תוכל לקום, על כל מכה שלו תוכל להחזיר לו אלף, ובמקום חצי תיקון יהיה תיקון שלם.

י"ד. כל הספרים הקדושים נכתבו בלשון הקודש, כל הספרים הקדושים נעטפו בעטיפות קודש, לכן רובם מעבר להשגתו של האדם המחפש, מרוב קודש, היצר הרוויח. לכן הצדיק חייב לדבר בלשון בני אדם, חייב להיות מעורב עם הבריות, חייב להכיר את טעמו של יום חול, אצל הפשוט שבאנשים. חייב לקשר את כל המדרגות כדי שיוכל להעלות את כולם לקודש האמיתי.

אדם שזוה, שעולה ויורד כל הזמן בסולם יעקב המוצב ארצה וראשו מגיע השמימה, לא מסוגל להתגאות, הרי הוא מותש מטורח הדרך, ובעיקר יודע לאהוב ולהעריך נכונה, את הגדול שבגדולי החכמים, אך גם את הפשוט שבפשוטים, וכדרכו של בוראו, שמפרנס את הטובים עם הרעים, הוא אוהב את כולם, ומרחם על כולם, מתפלל על כולם, נופל את נפילתו של כל אחד, צולל לעומק ומעלה אותו עמו. אשריכם ישראל שבכל דור ישנם עדיין צדיקים כאלה!

ט"ו. כמה שנתאמץ ללמדך את תחבולות היצר לא נסיים, לכן תפוש בידך את הכללים, והפוך בעצמך לחוקר ומדען בתורתו.

ט"ז. שלום בית זהו השלום של האדם עם עצמו, שלום בית זהו השלום של האדם עם בוראו, שלום בית זהו השלום של האדם עם ילדיו, שלום בית זהו השלום של האדם עם אשתו, שלום בית זהו השלום של האדם עם כל הבריות, אל תאפשר לאף אחד, גדול ככל שיהיה בעיני עצמו ובעיני הבריות, שיכנס כחוצץ בינך לבין השלום. כי השלום זהו אחד מעיקרי השמות של המלך, שהשלום שלו.

י"ז. דומם, צומח, חי, מדבר, דע: במשך חיידך יהיה לך צורך בכולם! תצטרך לתקן ולהתקן על ידי כולם! הרבה שליחים למקום. לכן: כבד ואהוב את כולם.

י"ח. ישנם אנשים שאש שורפת בקרבם פנימה. הם קרואים להשפיע על העולם! להפוך עולמות, ללחוץ על האנשים הרדודים, לעשות מהפכות ולשכלל את הכל! אך עליהם לדעת שכשם שישנה אש שורפת ישנה גם אש מבשלת.

העולם בקושי יכול לסבול את האש השורפת שלהם, אך עליהם להשתמש בה תדיר כדי לשרוף את הקוצים והדרדרים שמעכבים את שכלולו של העולם, כדי להזיז איזה פקיד עצל שיזדרז למלא את תפקידו, ולתת לאיזו זקנה חלושה את העזרה המגיעה לה על פי החוק, המוסר, ההלכה. אך ישנם הרבה מקרים שבהם העולם זקוק דווקא לאש המבשלת שלהם!

ואל להם להתבלבל ולהמשיך לשרוף! לעיתים העולם צריך את האש המחממת, על מנת שמעצמו, בהדרגתיות, יספיק להשתנות, בעזרת האש, אך בזכות עצמו.

באותם מקרים על בעל האש לדעת להקטין את הלהבה, כדי לאפשר גדילה גם לאחרים, ובמקום הברק הבלתי מתפשר והשורף שבעיניו, עליו לעלות חיוך ממותק בשפתיו, ולהתפלל לבעל הרחמים שיעזור לפתאים האלה למהר, ולסיים את המלאכה במהרה.

על אדם בעל אש שכזו, לדעת להבחין היטב כיצד ומתי ישתמש בכל סוג של אש, כי לפעמים החלופות הנדרשות מהירות מאוד.

ועליו להיות בשליטה מלאה, להגדיל או להקטין את הלהבה, לפי הצורך האמיתי של העולם.

אך מעל לכל עליו לדעת, שאסור לו לצפות לאש מחממת בתמורה לגלי החום שהוא מעניק לזולתו! כי אם הוא מצפה, סימן שנותן על מנת לקבל וזה לא נאה לצינור חשוב כמוהו. לכן, "צדיק באמונתו יחיה" ויצפה לחום רק ממקור החום האינסופי.

י"ט. העצבות היא רק הפקק החוסם את השמחה מלהתפרץ החוצה.

כ. האדם שעובד במלאכתו שיום יום קם והולך לעבודתו, בתנאי שהיא עבודה כשרה, הריהו מקבל כל בוקר באופן אוטומטי את הישועה הפרטית שהוא זקוק לה. מבחינה נפשית העבודה כל כך חשובה ליציבותו, לפוריותו, למעמדו כאדם, שהיה ראוי שהוא ישלם בשביל לעבוד!

כ"א. העולם זקוק אמנם לתלמידי חכמים שיעסקו בתורה יומם וליל, לבל תשכח תורה מישראל! אך גם זקוק להרבה יהודים עובדים שיתגעגעו במשך כל היום לרגע בו יזכו לשבת בערב עייפים, מול רבם ללמוד את הפרק היומי. וברור כאור השמש שחשיבותם של אותם געגועים עולה בדרגה שווה של חשיבות, כאותו לימוד תדיר של אותם תלמידי חכמים. "שמח זבולון בצאתך כי יששכר באוהלך", ויששכר באוהלך כי זבולון מתגעגע אליך!

כ"ב. אני מבטיח לך, שאם תתאמץ נכון ובמשך מספר חודשים, בהדרכה נכונה, תוכל להפוך בעל הבית, בן חורין, על נפשך, ב"ה. היצר לא יוכל להרוס אותך יותר. להפילך מדי פעם, כן. להוציאך מדי פעם מהתפקוד, כן, אבל להפוך אותך לגרוטאה, לא, בשום פנים ואופן לא!

כ"ג. תמיד לפני שאתה מתחיל במעשה כל שהוא, בקש רחמים שתצליח, מבעל הרחמים. תמיד באמצע מעשה כל שהוא בקש רחמים מבעל הרחמים שתוכל לסיימו בהצלחה. תמיד בסוף מעשה כל שהוא בקש מבעל הרחמים שתודה לו תמיד בכל לב על כל הישג ושתמיד תהיה חפץ לעשות רצונו. ואז תהיה תמיד קשוב וקשור אליו ית', והוא יהיה תמיד קשוב וקשור אליך!

כ"ד. אני כותב אליך דברים מהלב, מהלימוד ומהניסיון. על מנת שתוכל להתבונן בהם להחכים ולהיזהר, ושתוכל אחר כך לכתוב דברים לבאים אחריו בהתאם לצורך ולצורכי הדור. כי צריך לדעת להתאים את האור לכלי. כי אם תגזים, הכלי לא יסבול את האור וישבר, ואם תמעט, הכלי יישאר ריק ובחושך. לכן אם ברצונך להיטיב קודם כל תקלוט איזה סוג של כלי עומד לפניך ולמה הוא זקוק. והאם יש ביכולתך למלא את אורו המיוחד. אם כן תפעל בחוכמה רבה ונפלאה, וב"ה, תתאים לו את האור כנעל לרגל. ואם אין ביכולתך להשפיע נכון, חדל. הפנה אותו הלאה, כי יש הרבה שליחים למקום.

כ"ה. אל תשפוט את חברך אך תגיע למקומו.

כ"ו. לפעמים האדם צריך את הלמוד העיוני, אך ישנם עיתים שהוא צריך דווקא התבוננות, ישנם זמנים שצריך מנוחה, וכביכול להתרחק מהדבקות התדירית. לפעמים עליו לעורר אהבתו לבורא ית', לבריות, ולעצמו. לפעמים צריך רק להתמזג עם משוב הרוח או עם ריקוד השיבולים בשדה. ולפעמים מספיק להריח פרח, או שיח או ריח האדמה הרטובה.

כ"ז. כל אדם חייב לתקן חלק מחטא אדם הראשון, בהתאם לחלק שלקח בחטא עצמו. הרי כל נשמותינו היו כלולות בנשמת האדם הראשון, לכן האחריות נופלת על כולנו. לכן אדם שלא מבצע נכון, במדויק, במלוא האחריות את כל התפקידים המוטלים עליו, הן גשמיים והן רוחניים, הן רעיוניים, הן הרגשיים, הן תחושתיים, הן חווייתיים, לא רק

שמפספס את תיקונו, אלא מעכב בעד כל העולמות מלהגיע סוף סוף לתיקונם ושלמותם המלאים, ומעכב את בורא עולם מלהתגלות ולמלוך על כלים מתוקנים וזכים, כפי שראוי למלך מלכי המלכים!

כ"ח. פעמים בושם זול, מאכל גס ומגרה, מנגינה עממית פשוטה או סתם גלידה טעימה יכולים לרומם את האדם, מהיאושו ומהדיכאון, כי יש ניצוץ אלוקי, שמחיה כל ברייה באשר היא, לכן לפעמים הזול הוא יקר, הגס והמגרה, התחלה של התעוררות לדבקות בשם ית', ומנגינה עממית פשוטה התחלה של קשב של שיח סוד שרפי קודש. לכן זכור: אין לך דבר שאין לו מקום, ואין לך אדם שאין לו שעה, ולפעמים נפילתו של אדם, ר"ל, גורמת להופעת נביא, וממעשהו הרע של זמרי התגלגל העניין וזכה פינחס בברית שלום!

כ"ט. זכור: כמה שאדם קרוב יותר לקדושה, כך יכול לפול רחוק יותר, ר"ל, לכן: אם תפגוש אדם המדבר על אהבה ורחמים תבדוק אם הוא אכזר! ואם תגלה שכך הם פני הדברים, דע: א. שהוא האכזר שבכולם. ב. תתרחק ממנו. ג. בקש עליו רחמים כי ודאי ניצוץ חשוב הוא ולכן נעשק כל כך קשה.

ל. כמו שיש פרד"ס (פשט, רמז, דרש, וסוד) בתורה כך יש פרד"ס במציאות של החיים, כך ישנו פרד"ס בנפש, ברצון, במחשבה, ברגש, בדבור, ובמעשה. זכור: רק רבי עקיבא שהתחיל כעם הארץ והפך לגדול שבחכמים, שקישר את כל המדרגות, שמסר בשמחה את גופו על קדוש השם, נכנס בשלום לפרד"ס, ויצא בשלום. לכן אם אתה ממילא בפרד"ס טייל בו, אך אל תאכל מעץ הדעת טוב ורע, תאכל רק מהפרי המותר, ושהנחש יחפש לו קורבנות אחרים! שילך מין אל מינו.

ל"א. הפסק למות החל לחיות! חיים ומוות ביד המחשבה. אם תתאמץ לחשוב דברים חיוביים החיים שלך יהיו חיוביים, פוריים, שמחים ומשמחים, אם להפך אז להפך. "כפי שהאדם מעורר מלמטה, כך מעוררים עליו מלמעלה". "בדרך שהאדם רוצה ללכת מוליכים אותו". אין תירוצים!

ל"ב. אל תאפשר שכל אחד ישפיע עליך. השפעה היא כמו הריון. זהו חבור בין משפיע למושפע, לכן שמור על ראשך, אוזניך, עיניך, ופיך. על מנת שלא יכנס לשם שפע מעוות, מסר כוזב, רעיון אינטרסנטי. שנים שאני פוגש אנשים ומגלה בפנימיותם, את פנימיותם של אנשים אחרים. אנשים נדבקים משליליות הזולת הרבה יותר מהר ובהשפעה הרבה יותר הרסנית מהמסוכן שבחידקים! כלל יהיה בידך: לא מספיק מה שהמשפיע אומר, לא מספיק מה שהמשפיע עושה, חשוב מעל לכל מה הוא מקרין. כי בזה אי אפשר לסלף! בודאי לא לאורך ימים!

ל"ג. הבורא ית' שמו, כאשר החליט לברוא העולמות, צמצם את אורו, את השפעת חסדו והשאיר חלל ריק ופנוי. לאחר מכן הכניס קו אחד של שפע, הנקרא אור אינסוף שיאיר באמצע החלל לתוך פנימיות החלל. אחר כך, תוך כדי שהקו נכנס בחלל, נוצרו עולמות עגולים, כדור בתוך כדור, עשרה כדורים, והקו מאיר בתוכם. ואור אינסוף מאיר להן מסביב, מקיף עליהם. הכדור הפנימי ביותר זהו העולם הזה, הגשמי והחומרי ביותר. כל מה שקורה, מתרחש בתוך החלל הזה. כל כדור מתחלק לעשרה כדורים וכך הלאה. וכך כל דבר אשר במציאות. המערכת הזאת נקראת: "עשר ספירות דעיגולים". בשלב שני ברא הבורא ית', עוד עשר ספירות סביב לקו, הנקראים עשר ספירות דיושר, כאשר הפנימי נקרא: "אדם קדמון" והחיצוני ביותר, המלביש את האחרים הוא העולם הזה, העולם הגשמי, עולם העשיה. פשוט רציתי להודיעך היכן אתה נמצא.

ל"ד. מי שהגלות מושכת אותו - הולך לגלות.
מי שהאמת מושכת אותו - הולך לאמת!

ל"ה. ישנן דרגות שונות להתקרבות לצדיקי האמת וכולן תלויות בשמירת הברית ובביטול האגו.

כולן נקנות במסירות נפש ובעמידת אינספור של ניסיונות וברורים ברצון, מחשבה, רגש, דמיון, דבור ומעשה. אשרי הזוכה!

ל"ו. אשרי הזוכה לטעום טעם גן - עדן בשעה אחת של עבודה פנימית ומעשית למען הכלל - לשם שמיים!

ל"ז. אדם מחפש שקט, אחד שלוה, אחד יופי, אחר נוחיות, ריגוש, ויש את מחפש האמת אשר לא ישקוט עד אשר ימצא אותה ויחיה על פיה. אלו הם הצדיקים.

ל"ח. אפשר לקרב נשמה לאמת מתוך מתן סעד של צדקה - זוהי הזדמנות שאסור לנשמה לפספס - אך לאחר זמן - אם לא תעשה מאמצים להתקרב בעצמה ושוב ושוב יהיה צורך להוציאה מהבור, אזי הדבר יגרום בסופו של דבר לקטרוג ולאוברדרפט רוחני - דבר מסוכן לפרט ולכלל.

ל"ט. הרבה דרכים להתקרב לצדיק האמת: יש הדבק מתוך נשמתו, ויש הדבק בתורתו, יש הדבק במפעל הקודש שלו, ויש הדבק בנלווים אליו ובקהילתו! יש הדבק בכל אלה כאחת. ע"פ ריבוי נקודות ההדבקות כן חשיבותו של הנדבק - לשמיים. וכך עוצמת המלחמה של היצר הפרטי והכללי המנסה בכל כוחו להרחיקו.

אך דע לך! לאחר מלחמת גוג ומגוג הפנימית הזו - באה הגאולה הפנימית! לכן אל תיבהל!

מ. לפעמים נפתח לאדם פתח רוחני והוא מתקרב אליו. ממשש את המשקוף - משקיף בעדו פנימה מתרשם מהנוף אך מפספס וממשיך הלאה: זה בגלל גאוותו.

מ"א. ישנן קליפות כאלה שאסור לבוא עימהן במשא ומתן והטיפול היחידי היעיל וההולם הוא ניפוץ מידי וסופי שלהן!

מ"ב. לפעמים אין לאדם כלים לשאת את כל האמת ולכן מגלים לו טפח ומכסים לו טפחים, זורעים בו כללים של עבודת נפש וממתינים לצמיחתם עד אשר העץ שיצמח יהיה כזה חזק ומלא חיות ועלים רעננים שאפשר לאמת להתגלות בכל עוצמתה לתועלת הפרט והכלל.

מ"ג. יש סבלנות וסובלנות מצד הקדושה אך גם מצד הקליפה, והחכמה היא לדעת לאבחן בין שני אלה.

מ"ד. אלפי התגברויות על אלפי מכשולים, יש צורך לגבור על מנת שניצוץ אחד עשוק ואבוד, יעלה וידבק בקדושה!

מ"ה. מגיע שלב שהנשמה מתרוקנת עד כדי כך שישנה תחושה שהגענו לקרקעית ואי אפשר לרדת עוד, ואז בדיוק ברגע שלפני הסוף, מתעורר הרעב והצימאון לאלוקים, לקל - חי!

מ"ו. למרות שלצדיק ישנה אחריות רוחנית כלפי זולתו - הרבה מעבר לאחריותו של אדם פשוט - בכל זאת יש לאדם הפשוט בחירה חופשית ואחריות על נשמתו ועליו לסור מרע ולעשות טוב בכל כוחו, כאילו שהצדיק לא אחראי עליו, כי אם יסמוך על הצדיק ויתרשל בעבודתו - גם הצדיק לא יוכל להועיל לו לתווך ארוך.

מ"ז. לפעמים האדם עושה חסד, אך מצפה שתוצאות החסד שעשה יהיו כפי ציפיותיו - אולי מצפה להכרת תודה. או לפחות שייהנו מהחסד שעשה - אך לכשמתברר לו שאפילו לא נהנו מהחסד שעשה - כועס, מתאכזב, וכואב מאוד.
זהו סימן מובהק שלא עשה את החסד ממש לשם שמיים, ורק כשליח מהשם, אלא מתוך גאווה גלויה וסמויה ומתוך ציפייה ליהנות בכל זאת ממאמציו - עליו לעלות עוד למדרגות רמות יותר של עשיית חסד אמיתי ונקי, כסולת נקיה, ללא שום צפיות. ואז ידמה לבוראו.

מ"ח. רשום לפניך מספר כללים בעבודה הפנימית:

- א) תעבוד כל הזמן אך תסתיר זאת מעצמך, מהיצר ומהזולת.
- ב) אחוז תמיד במידת הענווה ואהבת חיים - גם אם תטעה הנזק לא יהיה משמעותי יחסית.
- ג) חזק בכל עת את הרצון לקדושה.
- ד) בקש בכל עת להיות שליח לקידוש שמו יתברך.
- ה) תזהה את הצינור המיוחד שלך ודבוק בו ללא הפסק - אך מתוך ביטול פנימי ולשם שמיים.
- ו) הזהר ביותר מהחלקים החלשים בנפשך, וגם מהחזקים, וגם מהפושרים, וככל שהנך מתקרב לצדיק האמת ולענייני תיקון הדור דע שהיצר הרע הכללי אורב לך להפילך ברשתו ולגרום לנזק אדיר לקדושה ר"ל.
- ז) דע לך שאם ח"ו אתה פוגם הנך בוגד בקב"ה.
- ח) השתדל להגיע במהרה למעמד איתן שכזה שהקב"ה יוכל לסמוך עליך בכל עת.
- ט) עסוק בהתבוננות בכל עת - חבל על כל רגע!
- י) תתפלל לזכות בסוד הניגון.

מ"ט. ככל שתתקדם בעבודה הפנימית יבוא היצר לפתותך לדון כל אחד ולמצוא בו פגמים, שהרי אתה מודע לפגמים שלך, אזי היצר ינסה שתהיה מודע לפגמי הזולת.
אל תשמע בקולו והשתדל לראות בזולת רק את הטוב שבו, ואם בכל זאת תרגיש בפגם כלשהו תאמר לעצמך: "עם פגם כזה קשה - כל הכבוד שיש בו מידות טובות כל כך." כי הרי האור ניכר מתוך החושך! וכך תהפוך את הקטרוג על הזולת ללמוד זכות! והיצר ירפה גם ממך.

נ. כל אדם מתאים לתפקידו הוא - ואם אכן הוא מתמסר אליו, ב"ה, לא יינזק - כי עוצמת התפקיד וניסיונותיו, פיתויו ולחציו מותאמים לנשמתו. אך אם יכנס לתפקיד לא לו - הנזק יהיה בלתי נמנע.

נ"א. כאשר אדם במקום ללכת בדרכו שלו נגרר מתוך קנאה או טיפשות ללכת בדרך לא לו, סופו ליפול ולהסתבך, אור נשמתו מתכהה - עד אשר יבין את טעותו ויחזור לדרכו ולשורשו - ואז יזוח עליו אורו המיוחד והמיוחד!